

Izhaja vsako soboto zjutraj.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica del Fabbri, št. 2, III.Tja je treba nasloviti vse roko-
pise, ki naj se objavijo v listu.Rokopisi se ne vračajo. —
Nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo.Poštno-hranilnišnega računa
štev. 64439.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu
ulica delle Poste štev. 9. Spre-
jema naročnino, inserate in
reklamacije. Naročnina „Zarje“
je za vse leto naprej po pošti
K 6.— za pol leta K 3.

Posamezne številke po 6 vin.

Cena inseratom je 10 vin. za
enostopno peti vrsto. Pri več-
kratnem objavljenju primeren
popust.

„Velik moment“.

I.

Pogled v preteklost.

Pod tem naslovom je izdal mi-
noli mesec neki J. K. v Ljubljani
knjižico, ki obsega njegovo „politično
razmišljanje ob vselem preobratu v
deželi Kranjski“.

Čitali smo to „razmišljanje“ in
je študirali, pa moramo kar priznati,
da nismo kmalu kaj tako zrelega
prejeli iz bele Ljubljane. Pisatelj sicer
pravi v svoji skromnosti, da je po-
dal samo neko politično razmi-
šljanje. Lahko pa rečemo, da obsega
ta mala knjižica v lapidarnem slogu
jasen pregled političnega, verskega,
socialnega in splošno kulturnega gi-
banja slovenskega ljudstva na Kranj-
skem v zadnjih dvajset letih. Kar je
pa glavno, ne nudi knjižica sama gola
dejstva, temveč razpravlja o njih
pragmatično in kritično. Najbolj se
nam dopade pisatelj tam, kjer raz-
mišlja o gonilnih motivih vseh teh
pojavnostih.

Le eno se bojimo o tej knjižici,
da se je namreč najbrže premalo raz-
širila po naših krajih, kjer bi se bila
po našem mnenju prav za veliko po-
trebo udomačila. Saj se je „kranj-
ski“ prepir že davno prele-
vil v izvenkranjski načelni
boj, ki pojde več ali manj
skozi vse one faze, skozi ka-
tere je šel na Kranjskem.
Temu nujnemu procesu se ne more
več izogniti naš sicer mal narod niti
na periferiji, kakor se mu ni izognil
v središču. Skoro iste nevarnosti prete
našemu narodu ob meji, kakoršne so
pretile na Kranjskem, za istim ciljem
pa tudi stremi naše katoliško časopis-
je, za katerim je stremilo kranjsko
katoliško časopisje od leta 1873 dalje.

Knjižica „Velik moment“ ima trajno
vrednost. Ne sme se zavreči med staro
šaro, kakor kak dnevnik. Ostati nam
mora kakor zrcalo, da se pogostoma
vanj pogledamo. „Velik moment“ mora
najti tudi veliko zanimanje. Zato pa
naj slede v nastopnem glavne misli
te zlate knjižice. Težko je sicer na-
praviti izvadek iz tega spisa, ko ni v
njem ni ena beseda brez potrebe, in
tudi žal se nam zdi trgati na kose

tako lepo in krepko vsebino. Vendar
je bolje nuditi nekaj kakor pa nič.

Velik moment je bil to za kranj-
sko deželo, ko je letos v januarju
stopalo v deželni zbor med 50 po-
slanci 27 katoliških mož, torej prvi-
krat večina S. L. S. S tem se je za-
čela nova doba v narodnem življenju
na Kranjskem. Ob tem važnem tre-
notku upre pisatelj imenovane knjižice
svoj pogled najprej v preteklost, po-
tem pa v prihodnost. Vredno je, da
si Kranjci malo ogledajo dovršeno
pot, da ne pridejo več pod ono libe-
ralno robstvo, kojega so se po tako
dolgem boju s silo otresli. Knjižica
pravi izrazito: Pogledjmo nazaj, da
pridemo naprej!

V „Pogledu v preteklost“ najdemo
obmejni Slovenci za se naravnost
krasnih nauk. Dokler so kranjski
liberalci potrebovali duhovščine, ki
jim je, nič hudega sluteč, pomagala
pri snovanju čitalnic in drugih na-
rodnih društev, toliko časa, so se
držali nekoliko nazaj s svojo gonjo.
A kakor hitro je bilo mogoče, so jeli
duhovnike postavljati pred vrata. To
naj bo tudi po naših krajih opomin
za vse prihodnje čase, da se znamo
v tej stvari varovati. Isto izkušnjo
so doživeli pri snovanju ljubljanskega
„Narodnega doma“, isto v družbi sv.
Cirila in Metoda. To cepljenje se je
vedno bolj razvijalo, ko je „Slovenski
narod“ po svoji preselitvi iz Maribora
pokazal, da ima služiti bolj liberalni
kakor narodni ideji, in se je zato leta
1873. zasnova „Slovenec“. Tedaj je
začel boj za življenje in smrt. Pret-
veza, pod katero so naskočili dobre
katoliške narodnjake, je bila: „Kleri-
kalizem je najhujši sovražnik naše
narodnosti“.

Bolj debele laži niso mogli napi-
sati, kakor so jo. Pri vseh malih
in zatiranih narodih je Cer-
kev prvi, če ne edini ele-
ment, ki narodnost vzdržuje.
Kakor sta sv. Ciril in Metod dala
pismenost Slovanom, tako drugi mi-
sijonarji neštetim drugim narodom.
Prve knjige v vsakem narodu so
cerkvene, bogoslužne knjige. Marsikje
je cerkev še edini kraj, v kojem se
v javni službi rabi narodni jezik.
Duhovščina, ki živi v najtesnejši zvezi
z ljudstvom, ljubi to ljudstvo in vse,

kar je njegovega, torej tudi jezik
njegov in je navadno prvoborivka za
narodne pravice. To se opaža med
beneškimi Slovenci, to na Koroškem,
isto v naši Istri.

Knjižica opisuje dalje markantno,
kakšno gonjo je uprizoril skozi vsa
leta „Narod“ proti krščanskemu ljud-
stvu na Kranjskem in proti njegovim
voditeljem. Ta ostudna pisava, ka-
koršne je zmožna poleg „Naroda“ samo
se goriška „Soča“, je na vek omade-
ževala naš jezik, in ni čuda če je
vplivala ta posurovelost tudi na na-
sprotno stran. Da uničijo svoje na-
sprotnike, se niso bali liberalci niti
najostudnejših sredstev, vstrašili se
niso niti izdajstva. Njihova nemško-
slovenska liberalna zveza, ki jim
ostane večna sramota, je pokazala,
koliko jim je mar za ono „absolutno
narodnost“, katere so imeli vedno
polna usta. V krepkih potezah nam
slika pisatelj, kako je bilo na Kranj-
skem skozi dolgo vrsto let vse proti
krščanskim voditeljem zakleto, prav
vse od najnižje do najvišje instance,
pri državnem pravdništvu, v deželnem
zboru in odboru, na šolskih oblastni-
jah, pri vladi, v javnih korporacijah,
v obrtni zbornici, v kmetijski družbi
in celo na sodnih. To so bili res
težki časi za katoliško stranko in
njene zveste.

Z res lepo mislijo končava pisa-
telj ta prvi odstavek svoje knjižice.
Podajmo tu njegovo „razmišljanje“
dobesedno:

„Da je te čase naše ljudstvo tako
srečno prestalo, da je v teh bojih in
preganjanjih vstrajalo, se vsemu pri-
tisku in krivicam ni uklonilo, — to
je dokaz, kako bogata zaloga vere,
moči in kreposti je v njem. Kakor
izdajstva naših nasprotnikov ostanejo
žalostno zapisana v zgodovini našega
naroda, tako bo vztrajnost in značaj-
nost ljudstva zapisana v zgodovini v
večno čast našega naroda. . . . Pa
tudi v čast duhovščini in tistim ma-
loštevilnim svetnim izobražencem, ki
so ostali na strani ljudstva, ga budili
in bodrili, se zanj žrtvovali ter voje-
vali za njega pravice! Na eni strani
vsa moč kapitala in inteligence, vse
gosposke in instance, vsa sila in kri-
vica — na drugi preprosto ljudstvo
in njegovi svečeniki. . . . Bila je dolga

borba, dolga in huda, — borba za
življenje in smrt. Kolikokrat smo se
pognali, kolikokrat bili odbiti nazaj.
Kdo bo zmagal? Vedeli smo, da pred
ne bo konca, dokler ena stranka ne
pride na vrh, druga pa spodaj; ve-
deli tudi, da zmagati moramo končno
le mi. A dolgo je bilo treba čakati
odločitve, dolgo“.

Spominja se pisatelj obstrukcije
v deželnem zboru, ki je počela 21.
junija 1902, in je bila, kakor se vidi,
edino izdatno sredstvo do politične
svobode potom bolj pravičnega vo-
livnega reda. Lepo se čita ob koncu
prvega dela te razprave: „Nič velikega
se ne zgodi brez velikih žrtev. . . .
Bog večni ve in ima zapisano, kar
smo prestali, — in upamo, da bo to
trpljenje, prestano v boju zanj in za
sveto pravdo, v blagoslov prihodnjim
rodovom.“ (Konec prihodnjic.)

Kaj se bi še predavalo?

Prejeli smo iz istrskih akad. krogov ta-
le dopis, ki navaja nekatere prav zanimive
tvarine, ki bi se dale predavati med ljud-
stvom, posebno v naših izobraževalnih druš-
tvih. Naš visokošolski dopisnik pravi:

V sedanji dobi, ko smatra naše visoko-
šolsko dijaštvo za svojo častno nalogo, dvig-
niti izobrazbo preprostega ljudstva s knjiž-
nicami in predavanji; se obračam osobito na
naše mlade pravnike, proseč jih, naj zlasti
oni zastavijo svoje moči in pomorejo rešiti
častno nalogo dijaštva. Odprto je vsakemu
pravniku široko polje. Koliko lahko koristi
pravnik, ako včasih — recimo skoro za krajši
čas — v svojem domačem kraju, bodisi v
društvu ali izven društva, ljudem poljudno
razlaga o zemljiški knjigi, o raznih
pogodbah, o testamentu, o dav-
kih i. t. d.

Ljudje sklenejo n. pr. navidezno malen-
kostno zemljiško pogodbo, — malo seveda
morajo biti veseli pri tem, — pa se veliko-
krat re zmenijo za to, da bi napravili pis-
meno pogodbo, kaj se, da bi poskrbeli, da se
ta izprememba glede njihovih zemljišč zaza-
muje v zemljiški knjigi. Soseda pogodnika
menita, da če ona dva vesta za sklenjeno
pogodbo, ve o tem ves svet in menda tudi
— zemljiška knjiga. Primeri se pozneje, da
se sosedu spreta prav zastran onega zemljišča,
o katerem sta prejšnjo pogodbo napravila.
Kakšne so posledice, o tem govoriti bi bilo
odveč.

Potrebno in koristno bi bilo tudi poja-
sniti ljudem pomen in namen občine, o
volivni pravici in volitvah; o
dolžnostih izvoljenega ljudskega zastopnika
napram svojim volivcem in nasprotno o pra-
vicah volivcev napram izvoljenemu svojemu
Kar posveti koncem vasi na vrhu klanca
nekaj plamenic. Njih poskakujoci, temno ru-
deči žar, ki se je spet in spet skrival za
gosti dim smole, je nekoliko razsvetlil gorje,
katero je bilo dosedaj samo slišati. Sto in sto
ljudij se je pehalo navzgor, da uide mokri
in mrzli smrti v šumeči vodi. Eni so se bo-
rili z valovi po cesti sredi vasi, med njimi
Martinova družina; drugi pa so poskušali
priti na varno po stezah za hišami, oprijem-
ljajoč se za meje in plotove in drevesa.

Pred nizkim oknom stal je krepak mož
in jemal v naročje vekajoče otroke, ki mu
jih je podajala iz hiše vsa objokana mati.
Krepak mož je bil, a razkoračiti se je moral
in trdno stopiti, da ni omahnil, ko je pljuskal
val za valom višje in višje proti njegovim
prsim. A vendar je premagal naval vode in
polagoma dospel iz nevarnosti. Drugod zadel
je močan mladenič sivega, pohabljenega star-
čka na rame, da ga reši na varen kraj. Tam
pa neso štiri čvrsta dekleta bolno mater in
hite kar se da; mraz jim sicer spreletava
ude, ko bredejo po mrzli vodi, a na čelu jim
stoje potne kaplje, toliko trpijo. Veliko ljudij
bi bilo našlo hladni grob doli v Dravi, da
niso prišli na pomoč močni možje iz višje
ležečih vasi, ko so zaslišali plat zvona ob
Dravi.

Mina nesla je na vsaki roki po enega
otroka; hipoma je podere silen naval vode.
Martin ji ni mogel kar nič pomagati, ker se
je sam komaj vzdrževal in imel na rokah
oba starejša, torej težja otroka. K sreči sta
opazila nevarnost dva krepka moža na vrhu

LISTEK

Povodenj.

Iz spisov Krištofa Šmida, prosto poslovenil Fr. Salezij.

I.

Noč groze in strahu.

Nekako pred sto leti je živel v prijazni
veliki vasi ob mogočni Dravi viničar Martin
Erjavec. Bogaboječ mož je bil ter pravičen
in silno delaven. Prav tako pobožna, pridna
in krepstna pa je bila tudi njegova žena
Mina. Martinova hiša je bila koncem vasi
tik reke. Pobožne skalnatega, strmega griča,
ki je segal precej daleč v Dravo, je obsadil
marljivi Martin čez in čez s trto, ki je dajala
jako lepo in okusno grozdje. Ta vinograd je
bil njegovo kraljestvo, dočim se je Mina prav
pridno sukala po velikem travniku malo pod
hišo in belila platno. Pod njenimi spretnimi
rokami in pazljivimi očmi se je belilo platno
kar vidno in tako krasno, da so ji dajale
vse gospodinje domače vasi in premnoge iz
sosesčine platno belit. Tako sta si služila
vsakdanji kruh zares pošteno. Na travniku
pa sta nakosila vsako leto tudi toliko sena,
da sta lahko redila dve kravi. Velik, rujav-
kast pudelj je stražil pomladi in poleti platno
na travniku, v jeseni grozdje v vinogradu, a
vse leto in zlasti po zimi pa je čuval hišo
in hlev.

Martin in Mina sta živela tu prav srečno
in zadovoljno v lepi slogi in vzajemni ljubezni.
Največje veselje in najdražji zaklad na svetu
bilo jima je petero otrok, katerih najmanjši
je še ležal v zibelci. Težko bi bilo najti bolj
skrbnih starišev, ki bi se bili s tako vnemo
brigali, da zrede svoje otroke zdravo in pa-
metno. A pred vsem sta se trudila, da jih
vzgojita dobro in modro. Učila sta jih že v
zgodnji mladosti moliti a tudi delati, in v
tem sta bila vedno edina, ne da bi bil eden
podiral kar je sezidal drugi. Večkrat je dejal
oče Martin: „Molitev in delo nas osreči za
čas in večnost.“ Pobožni in pridni stariši pa
niso rabili kdove kako izvanrednih pripomoč-
kov, da so priučili svoje otroke molitvi in
delavnosti, ne, njih zgled izdal je več in
vplival bolj, ko vse njih besede. Otroci so
postali starišem podobni, da ne ti, ne oni
niso vedeli kako in kedar. Daleč navzgor in
navzdol ob Dravi bi bil zastoj iskal bolj
srečnih ljudij, kakor so živeli pod priprosto
in skromno streho viničarja Martina.

No, pa tudi to dobro in zadovoljno dru-
žino je obiskala nadloga, velika nesreča. —
Prišla je najp prej zima, tako nepopisno
huda in mraz, da je enake niso pomnili
niti najstarejši vaščani. Nezmerno veliko snega
je bilo padlo po dolini in gorah, mraz pa je
bil tako strašen, da se nihče ni upal iz hiše,
če ni imel prav posebno nujnih opravkov.
Že tedaj so govorili ljudje: „Kaj bo, ko se
počne tajati led? To bo povodenj in nesreča!“
Kar mahoma se je omeščalo vreme in po-
tegnil je gorak veter. A nihče še ni slutil

Politične vesti.

DRŽAVNI ZBOR.

zastopniku. Ne bilo bi odveč, ako bi se ljudem razložilo, kdo dela zakone ali postave in kako nastane ta ali ona postava. Rekel bi kdo, da to je nepotrebno, češ, ker ljudje to že sami vedo. Temu odgovarjam, da je že morda res, da posamezniki nekaj domnevajo o tem; vendar lahko mirno rečem, da imajo večinoma prav malo jasne — da ne rečem nejasne — pojme. Saj se celo takozvana inteligenca, pravzaprav polizobraženi, se malo razumejo v enakih zadevah. — In glejte, vse take nejasne pojme bi lahko domači pravniki razjasnili našemu kmetu. Malo truda bi treba pri tem in pa nekoliko dobre volje. Stvar, o kateri bi naj ljudstvo poučevali, jim je znana iz strokovnih študij; treba je le izbrati obliko, ki je lahko umljiva za preprostega moža.

Pravnik.

„Umetniška noč“.

(Dopis.)

Nihče ne dvomi, da je „Edinost“ glasilo tržaskih „narodnih“ plesavcev in plesavk, prijateljev in prijateljic plesa. Koliko plesov je v listu napovedanih dan za dnem, kako zapeljivo se v oglaših vabi ljudstvo na ples. Posledica je, da veliko ljudi na ples zahaja in mnogo teh ljudi „Edinost“ strastno bere in se navdušuje za vse, kar je v nji. Tako si dela „Edinost“ klientelo in — denarček. Tako dela ta list za se in za kraljestvo teme, dela „za narod“, to se pravi: dela na veliko škodo naroda.

Nič bi ne bilo težko uganiti, da pridejo za plesavci — pijančki. Zdelo se je potrebno ukreniti, da ostane „Edinost“ glasilo tudi pijančkov. To ni nič čudnega. Ples in pijača sta združena v tesno zvezo. Podpirata se drug drugega na vse možne načine, ker imata skupne cilje, skupne interese. „Edinost“ bobna na široka usta, kako nedolžen in potreben je ples zato ni nič izvenrednega, če priporoča tudi pijančevanje. (Primeri notico, ki je stala minoli teden v „Edinosti“ pod „Vesti iz Istre“ z naslovom: „Kopelj v zimi ali kaj vse ljubezen stori.“) Pijančki (in seveda krčmarji v svojem interesu) to so primeren element za „Edinost“. Povsod je veljalo, da so pijančki posebno nasprotni duhovščini, ki jih opominja; dalje katoliškim društvom, ki stremijo za treznostjo in da so sploh uporni duhovi zoper vse dobro in pošteno. Tem smatra „Edinost“ je treba iti na roko, ker jih bo potrebovala za stafažo v svojih podjetjih. Lepo „narodno delo!“ V tretji vrsti te ključentele se blišče — o kam smo prišli — umetniki. Kdor je videl značilni plakat, (ki je predstavljal za umetnost zelo „primerno“ podoba?) in kdor je čital vabilo na umetniško noč 6. febr. t. l., ta se je prepričal o „umetnosti“, kako zna „Edinost“ delati za narod. — V „umetniški noči“ so se morali umetniško združiti ples in pijača ali rečimo plesavci in pijančki pa se — umetniki. Kaka lepa družba to! Kako imenitno „delo“ to! Kako vzvišene narodne namene imajo ti plesavci, ti prijatelji „pijače“, ti umetniki. Kaj pa hočemo? To je pač vse moderno in gorje nam, če se oglašamo s svojimi opomini in ocenami! Gospoda pri „Edinosti“ si misli, da je najbolje, če spada med oportuniste: vedno potegovate se za tiste ljudi, ki ji bodo ploskali. Morebiti bodo kdaj tudi pobožni ljudje dobili milosti pri „Edinosti“; hvalila bo njih pobožnost, če ji bo ugajala. Delati za reklamo za plesavce in pijančke, to ni umetnost, a občinstvu natvezati, da se s tem deluje za narod, to je umetnost in sicer velika umetnost. O blagor tebi, slovenska Adrija, da imaš tako stražo ob nevarni meji! Kdaj bo te komedije konec? Ljudje, odprite oči!

Širite ZARJO

klanca: brzo skočita v vodo ter rešita Mino in oba otroka, ter pomagata tudi jako upehanemu Martinu, da pride iz vode na vzvišen griček. Tu je bilo že vse polno ljudi, ki so ušli povodnji. Pod velikimi smrekami, ki so jih vsaj nekoliko varovale neprestanega dežja, zakurili so več ognjev, da si posuše popolnoma premočeno obleko ter ogrejejo pomrle ude.

Komaj je dihala Mina, ko je prišla na grič, bila je napol ob zavest. Ko jo je minul prvi strah ter je nekoliko odpočila, pogleda krog sebe in naenkrat zakliče vsa prestrašena: „Kje je moje najmlajše dete, kje je moj Francelj?“ Dete je ležalo v zibelki poleg matrine postelje. A voda je prišla tako nenadoma in pridrla tako obilno v spalnico, da je zibelka takoj začela plavati in jo je odneslo daleč v valovje. Mina je precej v prvem strahu v temi segla po zibel poleg sebe, a je ni našla. Menila je, da je že oče rešil zibel in dete, in zato se je brigala samo za ostale otroke. Sedaj pa je izprevidela svojo zmotu. Bil je zanjo to grozen udarec. Vila je roki v brezmejnih boleših, vzdihovala in jokala, tarnala in tožila, da bi se moral omehčati tudi kamen. Kar precej je hotela iti doli k Dravi, da reši ljubo dete grozne smrti, in niti na um ji ni prišlo, da gre tudi sama v gotovo pogubo. Martin je imel dosti truda, da je pridržal. „Ljuba Mina“, jo je nagovarjal, „bodi vendar pametna. Ti slabotna ženska ne prideš do naše hiše za nobeno ceno, ker voda dere presilno in bi te brž vzela seboj. Jaz se bom spustil v valove, da poskusim rešiti

V petek je vlada nenadoma zaključila zasedanje drž. zbora. Povod temu je dala hrupna obstrukcija čeških radikalnih poslancev. Ministrstvo je namreč predložilo zbornici načrt zakona, na podlagi katerega bi se napravil mir med Čehi in Nemci. Preden je pa sploh kdo mogel prečitati vladno predlogo, so zagnali proti nji krik češki in nemški radikali. Da so hoteli češki radikali na vsak način obstruirati, se razvidi iz tega, da so seboj prinesli razne „instrumente“. Češki radikali so hoteli za vsako ceno preprečiti razpravo o jezikovnem načrtu. Res je, da vladni načrt ne odgovarja češkim željam, toda Čehi bi veliko več dosegli, če bi v odsek u odkrili in dokazovali hibe načrta in ga potem odklonili. Sedaj pa, ko je vlada radi njihove obstrukcije zaključila zasedanje, vračajo Nemci vso odgovornost in posledice na Čeha. Popolnoma nedolžna pa tudi nista vlada in Nemci na teh razmerah. Voditelj trgovskega ministrstva dr. Mataja je, zagovarjaje poštini ukaz, označil češki jezik kot „dopusten“ v notranjem poslovanju. Ta izraz je silno vznemiril Čeha in zahtevali so, da dr. Mataja vzame razžaljeno besedo nazaj. Tej želji Čehov se je hotelo že vstrčiti, kar zapretilo Nemci vladi z neizprosno vojsko, ako ugoditi tej opravičeni želji Čehov. Bienenrth se je te grožnje ustrašil in zaključil državni zbor. Prizori, ki so se godili pri tej zadnji seji, so bili uprav gausni. Češki in nemški poslanci so se davili, lasali pretepali, si trgali obleke i. t. d. Vsled zaključenja drž. zbora poslanci zgube svoje dijete in niso več imunni. Koliko dela v korist ljudstva je čakalo zbornico, sedaj je vse zapostavljeno. Kdaj bo zopet sklican drž. zbor, se ne ve. Da bodo izkušali izrabiiti ta položaj Ogrji v dosego svojih posebnih zahtev, se lahko misli. Zato pa hoče Bienenrth presnovati svoje ministrstvo in poklicati v ministrstvo energične može, ki bodo znali in hoteli se potegniti za avstrijske interese proti madžarskim šovinističnim zahtevam.

BALKAN.

Pisali smo zadnjič o ruskem predlogu, kako naj se poravna spor med Turčijo in Bolgarijo. Turčija je namreč dolžna Rusiji od zadnje vojske 1878 večjo svoto denarja, ki jo odplačuje v letnih obrokih. Rusija je sedaj predlagala, da bo Turčija 18 let osvojenega plačevanja. Turčija pa je stavila tak protipredlog, da bi ona sploh Rusiji nič več ne dolgovala. Ta turški protipredlog je Rusijo zelo vznemiril. — Turški ministrski svet ni odobril izprememb, ki jih je sklenil avstrijski minister na avstrijsko-turški pogodbi. Zato je poslal dotični akt nazaj našemu odposlancu. Pogajanja se nadaljujejo. — Zadnji čas se je zdelo, kakor da so se Srbi nekoliko pomirili. Sedaj pa prihajajo zopet novice, ki govore o bojevitosti. Jako ogiben je novi vojni minister Živković. Vse izgleda tako, kakor da se Srbija resno pripravlja na krvavi ples.

DROBNE POLITIČNE VESTI.

Angleški kralj in kraljica sta te dni na obisku pri nemškem cesarju. Znano je, da so razmere med Nemci in Angleži precej napete. Namen obiska je torej velepolitičen. — Laški kralj je razpustil državni zbor. Volilni boj se je že začel. — Med Nemčijo in Francosko se je dosegel popoln sporazum glede na marokansko vprašanje.

Listnica uredništva.

H. M. Podgrad. Za ta krat prepozno, prihodnjič.

—v—. Potrpajte, se že vporabi.

dete. In naši dobri zvesti sosedi nam bodo gotovo radi pomagali!“

„Bomo, bomo,“ reko vsi in čeprav sami utrujeni do smrti, se vendar podajo takoj na grozno pot. Vzeli so s seboj dolge močne drogeve, da bi se opirali nanje, eden, največji in najmočnejši mož v vasi, pa je svetil s plamenico.

Mina je hotela na vsak način za njimi. Sosedje so je morale prav s silo pridrževati, da se ni vrgla v deročo vodo. „Le tu počakaj in potrpaj“, so rekle. „To bi bila zate gotova smrt. Ti pogumni možje bodo že sami rešili otroka, če je sploh še mogoče.“ In Mina se je pomirila ter sedla k ognju. Ženske pa so nemirnega srca gledale za možmi, dokler se ni plamenica skrila za neko hišo. Še dolgo so nemo zrle v temno noč, a videle niso ničesar. Slišale so le piš viharja in šumenje vode in bučanje reke in hreščanje ter pokanje ledu: sedaj pa sedaj je zaropotalo. sesedla in podrla se je ta ali ona hiša pod silnim pritiskom in navalom iz višav po vsaki cesti deročih voda. Groza jih je obhajala in trepetale so strahu in pričakovanju. Moliti so začele in prosile so z povzdignjenimi rokami: „O Bog, usmili se vrlih mož in ubogega otročka! Pomagaj jim, reši jih, ker samo Ti jih moreš oteti smrti!“

(Nastavek prihodnjič.)

NOVICE.

n Opera „Krstnik“ (Battista) je v gledališču popolnoma uspela. Obširneje poročilo sledi.

n Med dvema — manje zlo. Slaba stvar se ne da dobro brniti in zagovarjati, to je že davno znano. Naši tržaski plesavci in ponočnjaki bi v „Edinosti“ kaj radi dopovedovali, da so plesne prireditve v okvirju njihovih „narodnih“ društev kot manje zlo popolnoma opravičene, ker bi — kakor pravijo — sicer naši ljudje zašli na hujša plesišča, da morda celo k javni nečistosti. Da operejo tega svojega zamorca, gredo daleč po milo, kakor smo zadnjič povedali, iščejo dokazov za svojo trditve na Dunaju in v Budimpešti. Ker pa to ne drži, so se pa lotili iskati dokazov v davni minolosti. V „Edinosti“ štev. 37 pravi en tak zagovornik manjega zla, da je pred desetimi leti govoril v Vrdeli s sedanjim g. župnikom barkovljskim o društvenih plesih in da mu je bil ta gospod takrat rekel, da je treba med dvema vzeti vedno manje zlo. V tej zadevi smo prejeli od g. župnika v Barkovljah tole pismo:

Slavno uredništvo!

„Ker „Edinosti“ ne berem, sem bil od drugod opozorjen, da je bil v številki 37 govor tudi o meni, češ da sem jaz pred desetimi leti izgovarjal okoličanske društvene ples kot manjše zlo v primeri s tržaskimi gledališkimi plesi. Jaz mislim, da bo najbrže pomota o moji osebi. Nikakor se ne morem domisliti, da bi bil kdaj govoril o dvorani „Gospodarskega društva“ na Vrdeli. Mislim na „Vrdelo“, j. t. tisti del sv. Ivana, ki je pod novo cesto. Če je tam kaka dvorana, tega niti ne vem, ker nisem sploh tam niti bil, niti slišal o tem. Ako pa misli dopisnik na hišo blizu župnišča, kjer je bila enkrat (morda tudi sedaj, ne vem) čitalnica svetoivanska, spominjam se, da sem bil enkrat v tisti hiši in v dvorani, ki je bila lepo urejena za gledališke predstave. S kom sem obiskal tiste prostore in kaj smo vse tam govorili, in ali se je sploh kaj tudi o plesu govorilo, tega se pa popolnoma ničesar več ne spominjam. Mogoče je sicer, da sem res kaj tudi o „manjem zlu“ omenil, toda meni se to tako navadno zdi da se moram čuditi, kako si je moj tedanji spremljevalec vse to tako dobro vtisnil v glavo, da tega še po tolikih letih ni pozabil. Saj je to nekaj naravnega in samo po sebi umevnega da si v dveh neizogibnih zleh izberemo manje zlo. Za ta aksijom, ki ga pozna tudi krščanska morala, ni še le bilo potrebno, da citira mene, kakor kako avtoritetito. To pravi vsakemu lastna glava, če je le zdrava.

Z odličnim spoštovanjem

A. Kjuder,

župnik barkovljski.

Taka zdrava glava pa je ravno tisto, kar rado manjka pri teh apostolihi ponočnega razsajanja. Ko bi jo imeli, bi opazili da sedaj sami priznavajo, da so njihove plesne prireditve vendarle neko zlo, če tudi manjše. Tako zlo se sme se-le tedaj pripustiti, če je eno in drugo zlo neizogibno. Mi pa vemo, da je ples zlo, kateremu se lahko ognemo, če le hočemo, zato pa smo proti njemu. Tržaski „rodoljubi“ so imeli že dolgo vrsto let priliko, pokazati, če jim je kaj za pravi ljudski blagor. Pravi rodoljubi se ne laskajo narodovim slabostim in strastem, samo da si ohranijo njegovo naklonenost, temveč raje izvršijo tudi nekoliko bolečo operacijo na njegovem telesu, da se le narod reši. Vidi se, da potrebuje narod novih voditeljev in novih vzgojiteljev.

n Narodno „delo“. Pred par tedni smo prejeli dopisnico, ki vabi uredništvo „Zarje“ na „umetniško noč“ v „Narodnem domu“. Naslov je bil — mimogrede omenjeno — napačen, dasi je v vsaki „Zarji“ povedano, kje se tiska in kje je uredništvo. Sicer pa smo hvaležni za vabilo, ker smo imeli tako vsaj priliko naučiti se iz dopisnice nekaj prej neznanih ptujk. Res je, da se narodni listi mnogokrat jezijo proti ptujkam, in ni dolgo tega, kar je nekdo nasvetoval v „Edinosti“, naj bi se v našem društvenem življenju ptujke kaznovale z globlo, res je tudi, da je v prostorih nekega tukajšnjega društva prepovedano kaditi in govoriti po italijansko, toda, če naši umetniki pišejo francoski ali rabijo vse mogoče ptujke,..... tedaj je to druga stvar. V dopisnici kar mgolgi ptujk, tu imate balet, kuplet, kabaret itd. Bolj domače zveni „umetniška beznica“..... „Gorenjska krčma“ „funkcionira“, „apotekar“ je „koncesioniran“ in v kleti je kar „šramel-kvartet“. Seveda bolj „nobel“ je že, ako se „narodne“ prireditve imenujejo s ptujimi besedami. Simbolična živa podoba je na programu o polnoči. Ker je začetek ob 9., je moralo biti občinstvo po polnoči trudno, zato je bil določen ob 1. uri odmor. To je pač zelo „humanitarno“, da se gospodom v trudapolnem narodnem „delu“ vsaj eno uro po polnoči dovoli nekoliko odmora, ker morajo potem nadaljevati svoje požrtvovalno skakanje do petelinovega petja. Le zjutraj smejo k počitku, med tem ko so se drugi ljudje že dobro naspali. Pri tem morajo narodni „delavci“ žrtvovati ne samo cele noči in s tem svoje zdravje, pač pa še svoj denar. Ljudske cene so pri ustopnini: navadna vstopnina 2 K., lože pa samo po 20 K. Kakor vidimo, v tržaskih narodnih krogih ne manjka denarja in požrtvovalnosti za... zabave.

n Dijaški nabor. Po državnih gimnazijah v Trstu kroži lista, v kateri so razni predali za podpise socialistov, radikalcev, liberalcev in klerikalcev. Tu naj se torej podpisuje vsakdo v katero kategorijo spada. Revčki Andrejčki —

veliko se trudite, a malo si izmislite. Pozabili ste na eno kategorijo: v katero bi se lahko vsi upisali — anarhisti pri učeni. — Vsa ta zbadanja po „Zarji“, pravijo dijaki, nas ne brigajo, saj se ni vredno zmeniti za to kar tak list prinese. No vidite kako se to lepo vjema, mi se pa ne brigamo kar taki otročaji čenčajo, a vendar vas tako skrbi kdo je oni „zločinec“, ki vas ne pusti uganjati predpustnih šem.

n To je logika. V „Edinosti“ joka nekdo o „kranjskem prepiru“, češ da se sloga, ki je nastala po 20. septembru, zopet rahlja in preti razpasti. „Za splošni napredek — pravi — je pa kooperacija obeh strank nujno potrebna“. V istem članku pa pravi: „Morda je celo bolje, da niso vsi pristaši S. L. S., ali vsi narodno napredne, kajti velike stranke hitro propadajo. Za izgled imamo nekdanj tako močne Staročeha, ki jih je vodil najboljši češki politik slavni Rieger, ali Gregor in njegova stranka jih je strmoglavila. Kmalu za tem je pa enaka usoda zadela Mladočeha“. — Malo nižje je pa čitati: „Opustiti moramo torej vsako nepotrebno ravnanje med seboj. Koliko škode nam so napravile razne obstrukcije in nedelavnost deželnega zbora in koliko je v tem času napredovalo „nemstvo“ v deželi, to uvidevamo še le sedaj, ko smo se malo stregli. Ako tega ne storimo, kleli nas bodo potomci. Ne uničujmo torej — samega sebe!“ Zdaj nam pa le pridi na pomoč, ti blažena logika, da bomo vsaj vedeli, kaj nas bo prav za prav rešilo, in da bomo vedeli, ali se imamo ravnsati med seboj ali ne! — Berite „Velik moment“!

n Dijaki pri „delu“. Kakšnem? morda vprašate. Na plesne vaje jih v „Edinosti“ pridno vabijo. Tako beremo v 36. številki: „Plesna šola. Tovariši dijaki so naprošeni, da se gotovo udeležijo plesnih vaj v nedeljo 7. t. m. ob 9 in pol zjutraj“. — Ker je plesna vaja bolj prijetna, kakor kakšna domača vaja posebno sedaj proti koncu semestra, zahajajo res marsikateri dijaki v to nedeljsko plesno šolo. Plešejo tudi že četrtošolci, plešejo tudi revčki, ki komaj „zležejo“, plešejo tudi sinovi prav ubožnih okoličanskih starišev. Vse to pa ni brezplačno, kjer gospod profesor plesa hoče imeti tudi šolnino. — Stariši, le odprite oči, dokler je še čas!

n Strašno bogokletstvo se je upal napisati v zadnjem listu „Slovani“ odpadli duhovnik Anton Askerc v Ljubljani. Znano je, kako je grozen potres v Italiji vse presunil z nekim svetim strahom božjim, da celo marsikateremu brezvercu je postalo tesno pri sreč. Zdaj se pa upa ta nesrečni apostol „Svobodne misli“ smešiti vero krščanskega ljudstva, ki vidi v teh groznih pojavih prst božji. Globoko obžalujemo, da se je ta bogokletnik moral poslužiti prav našega slovenskega jezika in ga tako oskrnil ter omadeževal. Saj nismo bili še dosedaj vajeni čitati v slovenščini take-le gnusobe:

„Ves v podrtinah veliki oltar!

In tabernakelj podsut, razdejan,

mramorni naš tabernakelj! Kak kvar!

V zlati monštranci ubit, pokopan

Bog je sam tudi. Mrtev je Bog....

Spekel iz moke najlepše pšenice

hostijo bil sem. Don Pietro pri naši

pa je naredil iz kruha Boga....

Mrtvaložita podsuta oba

zdaj v katedrali tam naši....

Bog je ubit, Bog je mrtev.

Jezus potresa sam žrtev....

Kajpada! S trona

vržena je slavna Madonna.

Bog je v moštranci ubit,

s kamenjem, s težko opeko pokrit.“

Če misli nesrečni general „Svobodne misli“, da si mora na tak način tolažiti svojo pekočo vest, naj le ima to tolažbo za se. Nikar pa ne sme s tem bogokletstvom sramotiti v obraz vse slovensko krščansko ljudstvo. Kje je vendar kazensko sodišče? Bo-li morda še kateri pošten Slovenec mogel trpeti v svoji hiši tak list? Le pozor pred gadjo zalego „Svobodne misli“.

n Veliko predavanje je priredila ta teden v Ljubljani tamošnja S. K. S. Z. Velika dvorana hotela Union je bila natlačeno polna, udeležilo se je predavanja dr. Grudna o „Francoskih na Slovenskem“ do 3000 ljudi. To so pa že lepi napredki. Kdaj se bomo vendar mi enkrat ganili?

n Iz škofijskega konvikta. Prihodnjo nedeljo 14. t. m. bodo priredili gojenici našega konvikta igro „Mlini pod zemljo“ iz prvih časov kristjanov v Rimu. Med posameznimi dejanji se bo zopet izkazal tamburaški zbor, ki vedno čvrsteje napreduje. Tudi petja ne bo manjkalo. Sploh bo vse prirejeno kakor nalašč v razvedrilo in zabavo č. gg. duhovnikom, katere tem potom uljudno vabimo!

n Šestdesetletnica smrti našega pesnika dr. Franca Prešerna je bila v ponedeljek dne 8. t. m.

n Umrljivost otrok v Trstu je med vsemi avstrijskimi mesti največja. Izmed tisoč otrok jih umrje 423, preden dosežejo starost petih let. Poleg socialne bede, nepravnosti in zanemarjenosti starišev je glavni vzrok umrljivosti pijače in nje.

n Ranjenec na cesti. V ponedeljek po noči je našel nek redar v ulici Solitario na tleh ranjenega človeka, ki si ni mogel več pomagati. Spravil ga je v bolnišnico. Tam so ga pregledali in videli da ima zadano globoko rano blizu srca. Ranjenec se piše Ahil Galeazzi, star 42 let, uslužbenec v bolnišnici.

Ker ni mogel več govoriti, ni mogla niti sodnija zvedeti, kdo da bi ga bil zabodel.

n **Promoviran** je bil 5. t. m. na dunajskem vseučilišču za doktorja prava g. Anton Andrejčič, praktikant na tukajšnjem sodišču. —

n **Umril** je za srčno kapjo tržaški odvetnik Salomon Mondolfo.

n **Tržaška zastavljavnica** ni doberdelen zavod. Tržaška mestna občina je prosila finančno ministerstvo, naj poslojpe nove zastavljavnice (monte di pietà) trajno oprosti davkov, ker da služi hiša v doberdelne namene. Ministrstvo ni hotelo vstreti tej prošnji. Zato se je mestna občina pritožila na upravno sodišče, ki je pa potrdilo odlok ministrstva. Določena razsodba pove tudi razloge, zakaj ne spada tržaška zastavljavnica med doberdelne zavode, in sicer tako-le: „Kakor doberdelni zavod se morejo pripoznati le taki zavodi, ki so po svojem bistvenem namenu določeni v lajšanje človeške bede. Ne da se tajiti, da tudi zastavljavnica more biti ob gotovih okolnostih doberdelen zavod, kakor je to sodišče že opetovano izreklo v svojih razsodbah. Ali to velja le, ako ni namena po dobičku in ako se prebitek porablja v doberdelne namene. Vsi ti pogoji pri tržaški zastavljavnici niso izpolnjeni. Kajti višina obresti je določena 10 od sto. Ker torej ta zastavljavnica nikakor ne daje po nizkih obrestih posojil proti zastavam in ker doseženi čisti dobiček ni obvezoval določen v doberdelne svrhe, za to se tudi temu zavodu ne more pripoznati značaja doberdelnega zavoda.“

n „**Škrata**“, je izšla v četrtek edina števila.

n **Aktuelno vprašanje**. Za pastoralne konference določa ljubljanski knezoškof med drugimi vprašanji, o katerih naj se razpravlja na prvem mestu: „Kako napreduje v posameznih župnijah organizacija mladeničev in boj zoper pijančevanje?“

n **Zopet šola „Lege“ propala**. „Lega nazionale“ je morala zapreti svojo raznarodujočo šolo v Raklju (Istra), ker nima šolskih otrok. V istem kraju je namreč družba sv. Cirila in Metoda za Istro ustanovila svojo šolo, vsled česar je Legina zmrznula. To je v kratki dobi tretji slučaj, da je zavednost istrskega ljudstva dovela nepošteno delo Lege v sramoto.

n **Šolske razmere v Istri**. V vasi Šum-breg (okraj Pazin) je enorazredna ljudska šola, v katero hodi 152 otrok. Za vse te otroke je ena sama soba, ki ima 84 cm visoka in 66 cm široka okna. Klopi je le pet! Pod šolsko sobo se nahaja hlev, v katerem bivajo skupaj v najlepši slogi pujski, osel in kokoši. Poslojpe je čisto razrahljano in je velika nevarnost, da se podere.

n **Kraljev obisk** imajo sedaj v Berlinu. Obiskal je nemškega cesarja angleški kralj Edvard. Sprejem je bil veličasten. Oba vladarja sta zagotovila, da hočeta ohraniti svetovni mir.

n **Odlikovanje**. Blag. g. Eduard Guttman, višji nadzornik južne železnice, je odlikovan od sv. očeta z redom „Pro Ecclesia et Pontifice“. (Za cerkev in papeža) Gospodu nadzorniku, ki je znan po svoji neustrašeni močnatosti, ki svojega katoliškega prepričanja tudi v javnosti ni zakrival, čestitamo, na tem visokem odlikovanju kar najiskreneje.

n **Cvetke iz vrtov socialnih demokratov**. Prejeli smo: Prišla mi je v roke neka številka „Delavskega lista“. Zanimivi pa so ti socialisti. Kako polni idealov so. Zapomnil sem si par zanimivih stavkov. „Kjer ni izobrazbe, ni niti socialne demokracije“. Lepa je ta; Slovenci smo sami tepci, ker si nismo do sedaj izvolili še nobenega socialističnega poslanca. — „Kjer je delavstvo najbolj izobraženo, tam je socialna demokracija najmočnejša“. Pa pogledjmo n. pr. k sv. Jakobu, kjer je gnezdo tržaških socialistov, izobrazbe pa presneto malo. Sploh naj pridnejsi ponočnjaki, pivci in razgrajali so socialisti. V šoli so najbolj tumpasti otroci socialistov, pa ne samo najbolj tumpasti, ampak tudi najbolj surovi in neolikani. „Mi nismo bili narejeni za socialiste, ampak mi smo socialisti postali sami iz sebe“. Odtod pa prihaja, da je socialist danes socialist, jutri pa liberalci itd. — Čemu bi se socialisti bratili s tako stranko (liberalno), ki je obupala sama nad sabo? Zakaj pa se bratite pri volitvah? Na Krasu je n. pr. le z vašo pomočjo zmagal liberalni trtni poslanec. Sploh se kažejo socialisti pogostokrat kot podprepniki liberalcev, zato bi pa bilo bolje rečeno: „Čemu bi se bratili z liberalci, saj smo si že bratje?“ — „Resnica, je, da na Kranjskem drugih delavskih organizacij ni, nego socialno-demokratske“. No, te laži pa niti vi sami ne verujete. Kako ste pa kaj zmagali pri zadnjih volitvah na Kranjskem?

n **Tramvaj v Gorici**. O električnem tramvaju v Gorici se govori in piše že precej časa in to s takim zanimanjem kakor da bi električne vožnje, ne bilo še nikjer na svetu. In res kdo bi ne pisal in ne govoril o tem tako zanimivem pojavu v Gorici. Čujte ljudje božji, v Gorici teka tramvaj že cela dva meseca od kolodvora do kolodvora — za poskušnjo. Seveda, koliko to stane ni naša briga saj bodo plačevali davke za to igrabo tudi Goričani Slovenci.

Komisija, ki je imela že dne 4. febr. konstatirati, da se sme predati tramvaj javnemu prometu, se ni še sestala. Ljudstvo gleda z nekim veseljem te vaje tramvaja in potrpežljivo čaka.

n **V goriskem semenišču** se vršijo od 8. febr. naprej semestralni izpiti. Prevzvišeni g.

škof dr. Nagl je prisostvoval izpitom iz cerkvenega prava in moralke ter je bil z vspehi zadovoljen.

n **Opozarjamo** na inserat knjigoveza g. A. Repenška, ki je svojo knjigovoznico z vsem potrebnim oskrbel da more z vsem in v vsakem oziru postreči. — Naročila sprejema tudi prodajalna „katoliškega tiskovnega društva“ v Trstu, ulica delle Poste 9.

n **Spovednik cesarja Maksimilijana umrl**. Na Ogrskem blizu Temesvara je umrl tamošnji župnik Avgustin Weber v 76. letu starosti. Bil je svoj čas vojaški kaplan v Zadru in v Padovi, prišel leta 1864. k nadvojvodu Maksimilijanu, se odpeljal z njim v Mexiko in ostal pri njem do cesarjeve žalostne smrti.

n **Nov osebni vlak** med Trstom in Ljubljano prične voziti s 1. majem. Iz Trsta bo odhajal ob 1. uri 24 minut popoldne in prihajal v Ljubljano zvečer ob 6. uri 18 minut. Iz Ljubljane pa bo odhajal v Trst ob 9 uri 45 minut popoldne in prihajal v Trst ob 2 in 20 min. popoldne. Takega vlaka smo res zelo potrebni, saj nimamo do sedaj od 10 predpoludne pa do večera nobenega vlaka iz Trsta v Ljubljano. Pa tudi iz Ljubljane v Trst ni bilo ob primerni uri predpoludne nobenega vlaka, temveč se je bilo treba voziti ali zjutraj rano, ali pa še le ob eni uri popoldne.

n **Slov. „Alojzijevišče“ v Gorici**. Z začetkom II. semestra bode v „Alojzijevišču“ izpraznjenih nekoliko mest. — Prosilci naj predložijo tozadevne prošnje vsaj do 18. februarja t. l. samo na odbor slov. „Alojzijevišča“. Potrebne priloge: 1. Krstni list, 2. šolska spričevala, 3. ubožni list, 4. zdravniško spričevalo za šolsko rabo, 5. priporočilo duhovnega pastirja (kateheta). Za eventualno povrnitev spisov naj se priloži prošnji znamka od 20 vin.

n **Velik požar** je bil v nedeljo po noči v Pevmi pri Gorici. Gorelo v gospodarskem poslojpu nekega Lenardiča. V senu je spal neek človek, ki se ni mogel rešiti. Na pol sežganega so ob 3 in pol zjutraj princeli v bolnišnico, kjer je v groznih mukah umrl. Za njegovo ime se ne ve.

n **Poziv na slovenske zobotehniške**! Po celi slovenski domovini se opaža živahno gibanje in združivanje v stanovske organizacije. Saj je umevno, kajti strokovne organizacije so prvi pogoj za gospodarski in veliko za kulturni razvoj in napredek naroda. S skupnim nastopom zamoremo vsestransko zastopati svoje stanovske interese, povzdigniti ugled zobotehničnega stanu, dajati posameznikom priliko se strokovno izobraziti t. d. Torej tovariši, na delo, tudi mi se moramo združiti k delu in napredku našega stanu, k delu našega razvoja. Da zamorem v ta namen potrebno pravočasno ukreniti, prosim cenjene tovariše da se nemudoma priklase na naslov: Hinko Kadrnka, dentist, Horgas-Gratwein pri Gradcu. Na zdar! Hinko Kadrnka. — Ostalo slovensko časopisje se vljudno naproša, da tudi ta poziv priklasi.

Iz okolice.

o **Iz Sv. Ivana**. Naše slovensko krščansko-socialno izobraževalno društvo priredi, kakor že zadnjič na kratko javljeno, jutri v nedeljo dne 14. t. m. svojo pustno veselico v prostorih konsumnega društva pri cerkvi. Vsporedi: 1) Aljaž: „Triglav“, poje meški zbor. 2) S. Gregorčič: „V pepelnici noči“, deklamacija. 3) Kržič: „Zamujeni vlak“, šalovna igra v petih prizorih. 4) Hug. Sattner: „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor. 5) I. Križman: „Obljubo je prelomil“, burka v jednem dejanju. 6) Srečkanje. — Vstopnina 40 vin., sedeži 20 vin. Začetek ob 5. uri popoldne. K obilni udeležbi vabi o b o r.

o **Iz Bazovice**. V ponedeljek smo pokopali 83 let starega vpokojenega Antona Pirca. Pokojnik je znal mnogo pripovedovati iz svojega vojaškega življenja, saj je bil večkrat v „ognju“. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva iz Bazovice in okolice.

Iz Istre.

i **Iz Doline**. Predavanje o socialni demokraciji v Dolini je bilo prav dobro obiskano. Prišli so tudi nasprotniki. Med temi je bil neki Ota, ki je ud N. D. O. Čudno je bilo slišati, kako je on kot pristaša N. D. O. branil in zagovarjal socialiste. — Predavatelj je razložil poslušavcem, kako so socialisti proti zasebni lasti, proti državi in veri. — Par nasprotnih kričavec in nekaj nasprotnih „veljakov“ strašno grize, ker se naši izobražujejo; nikakor ne razumejo, da imajo tudi „siromaki“ možgane.

i **V Prebenegu** bo v nedeljo po blagoslovu zabava. Priredijo jo tamošnja dekleta Marijine družbe sama. Igrala se bo „Lurška pastirica“.

i **Na Ulici** imajo človeka, ki pravi: „Duhovniki naj bodo kakor uradniki, naj imajo svojo mesečno plačo in naj za vse enako molijo“. Tistemu človeku povemo mi tako le: Poskusite prej pri svojih ožjih prijateljih, morda se vam posreči; sicer bi pa morda tudi oni gg. učitelji, katere med sveto mašo obiskujete, sprejeli te uradne molitvene ure proti majhni mesečni odškodnini.

Cerkveni vestnik.

e **Umril** je v četrtek v Novemgradu (Cittanova) v Istri opokojeni duhovnik naše škofije Angelo Gini v 53. letu starosti N. v m. p!

e **Spremembe v duhovščini**. Č. g. Stemberger Anton, dosedaj župni upravitelj v Cerovljah, je stopil v trajni pokoj.

e **Razpisane župnije**. V naši škofiji so sedaj do 15. marca razpisane tri župnije in sicer Kon-tovel, Gročana in Mošćenice.

e **Cerkvena opravila** v treh dneh pred postom in v postu tega leta se bodo vršila po tem-le redu:

I. Slovesno izpostavljenje S. R. T. bo:

1) V župni cerkvi pri „Jezuitih“ dne 21., 22. in 23. febr. od 6. ure zjutraj do 6. zvečer.

2) V župni cerkvi sv. Jakoba dne 24., 25., 26., 27. in 28. febr. od 10. do 6. zvečer.

3) Pri Benediktinkah dne 1., 2., 3. in 4. marca od 8. ure zjutraj do 6. zvečer.

4) V župni cerkvi sv. Vincenca pavlanskega dne 5., 6., 7. in 8. marca od 9. ure zjutraj do 7. zvečer.

5) V kapucinski cerkvi dne 9., 10., 11. in 12. marca od 9. zjutraj do 7. zvečer.

6) V župni cerkvi Starega sv. Antona dne 13., 14., 15., 16. in 17. marca od 10. zjutraj do 7. zvečer.

7) V župni cerkvi Novega sv. Antona dne 18., 19., 20., 21. in 22. marca od 10. zjutraj do 7. zvečer.

8) V župni cerkvi pri „Jezuitih“ (drugič) 23., 24., 25. in 26. marca od 9. ure zjutraj do 7. zvečer.

9) V cerkvi Notre Dame de Sion dne 27., 28., 29. in 30. marca od 9. zjutraj do 7. zvečer.

10) V kapelanijski cerkvi „Rosario“ dne 31. marca in 1., 2. in 3. aprila od 9. zjutraj do 7. zvečer.

11) V stolni baziliki sv. Justa dne 4., 5., 6. in 7. aprila, kakor bo pozneje javljeno v bogoslužnem redu za veliki teden.

II. Postne pridige v slovenskem jeziku:

1) V župni cerkvi Novega sv. Antona vsako nedeljo in zapovedan praznik ob 3 in pol popoldne; dalje tudi vsak petek ob peti in pol zjutraj po sv. maši s petjem.

2) V župni cerkvi sv. Jakoba vsako nedeljo in praznik ob 3. popoldne.

III. Križev pot v slovenskem jeziku:

1) V cerkvi Starega sv. Antona vsako nedeljo ob 4. popoldne.

2) V cerkvi sv. Jakoba vsake nedelje ob 3 in pol popoldne.

3) V cerkvi sv. Vincenca vsako nedeljo ob treh popoldne.

Za velikonočno sv. obhajilo, ki so ga dolžni prejeti vsi odrasli katoličani obojega spola, je določen čas od prve nedelje v postu (dne 28. febr.) do vstevši nedelje presvete Trojice (6. junija).

Opera „Battista“ na tržaškem odru.

V tržaškem gledališču „Verdi“ so vpri-zorili v četrtek prvkrat opero „Battista“ komponirano od duhovnika Giocondo Fino. Za nas katoličane je stvar velike važnosti, saj dokazuje, da stoji krščanska umetnost visoko v moderni kulturi.

Opero „Battista“ po slovensko „Sv. Janez Krstnik“ so uprizorili že v najslavnejših gledališih v Italiji, kakor v gledališču „Vittorio Emanuele“ v Turinu l. 1906, v Bolonji, v Flo-renci, v Rimu, v Mantovi, dalje na Nizozem-skem in v Ameriki. Povsod so jo z navdušenjem sprejeli, kar je v veliko čast komponista, ker je to njegovo prvo delo in je že dobilo obil-nega priznanja v prvih gledališih v Italiji. Tržaško gledališče „Verdi“ v Trstu se da vspo-rediti z najboljšimi v Italiji.

Za danes omenimo kratko duhovnika Giocondo Fino in njegovo delo. Zares dobi katoličan, kakor priča vsa krščanska umet-nost, dobi v krščanstvu vedno snovi za dovr-šeno umetnost. Tako je duhovnik Fino izza mladih let ljubil glasbo in jo z vnmogo gojil. Mati mu je pri tem pomagala in mu vlila v srce krščansko milobo. Krščanstvo mu je dalo velike ideale. To je vplivalo na njegovo naravo in umetnost. Don Fino je skromen in lju-beznjiv, njegova umetnost idealna. Pleme-niti nagibi ga vodijo in je daleč proč od modernih produkcij, ki tavajo v močvirju.

Prvi sad njegove umetnosti je „sv. Janez Krstnik“. Glasba, je v nekaterih točkah narav-nost očarujoča. Snov je vzeta iz sv. pisma in ima tri dejanja. V prvem nam predstavlja očitajočo vstikralja Heroda brez miru in brez pokoja, ker živi v grehu. Herod spoštuje sv. Janeza Krstnika, le od njega pričakuje tolažbe in miru, toda zlobna ženska prevara kralja in mu vsadi v srce kal sovraštva do pravičnega Janeza Krstnika, ki pa odkrito reče kralju:

„O Re, non lice il tuo peccato a te“.

(Slovensko: „O kralj, ni ti dovoljeno v grehu živeti!“)

Drugo dejanje nam predstavlja krasen prizor ob Jordanu. Sv. Janez pridiga veliki

množici: „Delajte pokoro, ker pride Odrašenik. Napovedani pride, množica se klanja, ga sprejme veselo. Jezus se da krstiti in vsi ga molijo. Le farizeji in zlobna ženska Herodiada se ne veseli Odrašenika, njena vest je vmazana polna greha zato črti sv. Janeza in Jezusa.“

V tretjem dejanju sedi Herod pri veliki pojedini: vino ga omani, ženske ga zapeljujejo; tako hoče pozabiti na nemirno in očitajočo vest. Zlobnost pregrešne ženske doseže vr-hunec. Kralj v pijanosti priseže dati kraljčini Salomi, kar si želi. Ta gre k materi, ki jo na-govori, naj zahteva glavo Krstnikovo. Salome se obotavlja..... Kralja in njegove dvorjane spreleti strah pri tej prošnji.... in kralj bolešno vzdikne:

E sia!

Giurai! La morte il Giusto avra; ma scende
sovrate, donna, di quel Giusto il sangue
ed è veleno, che ti morde il cuor.

(Slovensko: Bodi!
Prisegel sem! Pravičnega zadene smrt; a
na te,
žena, pridi kri pravičnega in naj ti bode
strup.

ki ti razje srce).

Sv. Janez pa misli le na Odrašenika, na

Jagnje božje; zamaknjen ga gleda:

Egli l' Agnello, che la gente impura
monda, ostia nova, d' ogni suo peccato.

(Slovensko: On je Jagnje, ki kot nova žrtev
očisti nečisto ljudstvo vsakega greha).
gleda..... in prerokuje vse bolečine in trpljenje
Zveličarja grešnega človeštva:

Io vedo.... Oh! come orrenda cosa è trista!

Ei gronda sangue d' ogni membra e piange.

apre la bocca e grida al mondo: Amor!

Io vedo..... Ah! come tragica la vita!

Ei sale il monte dei peccati, E! puro

(Slovensko: Vidim.... oh, groza in žalost!
Iz vseh udov krvavi in joka... odpira usta
in kliče svetu: ljubezen! Vidim, ah kako ža-
lostni pogled! On stopa na grešno goro, on
nedolžni).

Vojak vstopi, da obglavi Krstnika. Sv.
Janez Krstnik stoji majestetično v zavesti
da umre ker je dokončal in izpolnil svoje veliko
delo: oznaniti svetu prihod Odrašenika in mu
pripraviti pot:

Udite: io passo, nunciator di Cristo,

a terra i manti: ecco precedo il Re.

(Slovensko: Slišite: Jaz, oznanjevalec
Kristusov, umiram doli s plašči: glejte jaz
stopam pred Kraljem).

Tako se konča. Ah, kako mojstrsko je
krščanski umetnik ovil to snov v veličastno
glasbeno obliko! Radovedni smo, kako sprejme
tržaška publika tak vzvišen religiozni moment
na odru, ki zveni, kakor mogočna pridiga
krščanskega asketa! Bode-li umela, da je prava
umetnost ona, ki žlahti srce in povzdiguje
duha?!

Oratorij „Il Natale“ v Ljubljani.

(Dopis.)

Kakor je bilo že zadnjič omenjeno je „Glas-bena Matica“ v Ljubljani proizvajala dne 3. in 4. t. m. Perosijev oratorij „Il Natale“. Obakrat je bila velika „Unionova“ dvorana napolnjena odličnega občinstva in vseh pravih prijateljev glasbe. Oratorij „Il Natale“ obstoji iz 2 delov, „Oznanjenje“ in „Rojstvo“. Opisuje se rojstvo Zveličarjevo in sicer s priprostim besedami sv. evangelija. A v te besede je znal Perosi vlititi toliko poezije, prave božične poezije, da se poslušavec ne more ubraniti ginjenosti. Perosi zna s pomočjo petja in orkestra moj-strsko slikati naravo, a tudi duševne boje posameznika in narodov. Lepo opeva orkester temno noč, med tem ko oboja, flavta in klari-neta posnemajo piščali pastirjev. Mojsrsko se slika Marijin strah ob angeljevem prihodu, hrepenenje ljudi po Odrašeniku in pot pastirjev do Betlehema. Krasno je tudi petje angelj-skega zbora, ki se parkrat ponavlja, vedno tišje, dokler ne izzveni v najfinejši pianissimo. Toliko o oratoriju samem.

Proizvajanje je uspelo nad vse pričako-vanje. „Glasbena Matica“ in tudi orkester sta pokazala, da se lahko merita z vsakim drugim sličnim društvom. Morda je bil marsikateri poslušavec razočaran, ker je pričakoval bogve koliko veličastnih skupnih zborov. A snov oratorija je že tako nežna, da bi bilo preveliko skupnih zborov delu le v kvar. Sicer pa je po-kazal skupni pevski zbor svojo izvežbanost v „Magnificat“ koncem prvega dela in v „Te Deum“ koncem drugega dela.

Pravi umetniški užitek so imeli seveda le tisti, ki imajo kaj glasbene izobrazbe. A „Glas-bena Matica“ je omogočila s pomočjo tiskane poljudne razlage tudi ptujeem v glasbi, da so zamogli slediti proizvajanju z umevanjem in užitkom.

Čuje se, da je g. Hubad, pevovodja Glas-bene Matice, že vsprejel ponudbo Tržačanov, da bi se ta oratorij proizvajal tudi v Trstu. Gre menda edinole še za pogajanja z nekim gledališčem. Da bi se ta misel res uresničila, to želi iz srea Vaš

G. P.

Podpirajte

S. K. S. Zvezo v Trstu!

Književnost.

kn Pasjeglavce, to lepo zgodovinsko po-vest smo pravkar prejeli. Povest nudi prizore iz časa kmečkih uporov na Češkem. Živo nam slika, kako se je bojeval kmečki stan za svojo svobodo, in je zategadelj tako poučna, da je prav, če se z njo seznanijo vse sloven-sko ljudstvo. Knjiga se dobiva v katoliški bukvarni v Ljubljani in sicer nevezana po znižani ceni K 1.—, vezana pa za K 2.10 s poštnino vred. Le kdor plača knjigo pred koncem marca, je dobi po znižani ceni. Ne-vezana knjiga ima lepo naslovno sliko, vezana knjiga je pa prava krasota v vsaki ljudski knjižnici. — Dobi se tudi v prodajalni „kat. tisk. društva“, ulica delle Poste 9.

Za kratek čas.

V šoli. Učitelj: „Tonček, recimo, da ti je za Božič kupil oče pet kolačev. Če ti po-ješ enega, potem pa še enega, koliko si jih pojedel?“ — Učenec: „Dva sem snedel, ostali so mi še trije.“ — Učitelj: „Če jih pa nato še dva pojesh, koliko si jih pojedel?“ — Uče- nec: „No potem sem pa sit, in ne morem več.“

Čemu se joka? — Mati: „Čemu jočeš, sinko?“ — Sinček: „Ker sem včeraj padel in se nekoliko pobil.“ — Mati: „No ta je lepa, zakaj pa nisi včeraj jokal?“ — Sinček: „Ker včeraj vas ni bilo doma.“

DAROV I.

Darovi. Nabrale so za „Marijin dom“ Ivana Gaeta 47.— K, Ivana Stokelj 86.— K, Jožefa Velikonja 34.90 K, Antonija Pondeljek 37.— K, Jožefa Katern 91.— K, Ana Simončič 12.30 K, Elizabeta Jug 26.— K, Marija Tudor 13.— K, Jožefa Cerkvenik 6.— K, Marija Novič 36.— K, Frančiška Koterle 15.— K, Ivana Makuc 15.40 K, Ursula Gulič 4.— K, Barbara Derganc 10.— K, Terezija Koritnik 25.— K, Terezija Zobeč 8.— K, Frančišek Gustin 50.— K. — Skupaj 516.60 K.

Ustanovniki po 40 K.: Marija Bensa, po 20 K.: Ana Orel, Ana Sedej.

Redni udje: po 10 K.: Antonija Mlekuš, Ursula Barbič, Jožefa Hreščak, Marija Sever, Neža Princič, Ivana Bradač, po 7 K.: Frančiška Gržel, po 5 K.: Jožefa Faganel, Ivana Žerjal, Antonija Pondeljak, Ana Kavčič, Marija Žigon, Apolonija Žagar, po 4 K.: Barbara Dezgane, Pavla Štibelj, Jožefa Ravbar, Marija Ravbar, Agata Perhace, Jelislava Gulič, N. N., Marija Kovačič, Terezija Germek, Helena Tila, po 3 K.: Marija Jug, Terezija Drobne, Terezija Dodič, Frančiška Koterle, Marija Zorman, Ivana Oberstaz, Hatarina Čušin, Katarina Gec, Marija Gorjup, Neža Drole, Julijana Pirc, Marija Fab- čič, Marija Dekort, N. N., Marija Jermol, Helena Starina, Marija Kaluža, Helena Lah., Ana Morel, Marija Valentič, Katarina Pušnez, Frančiška Kromaz, po 2 K.: Jožefa Cerkvenik, Draga Turk, Marija Hval, Marija Gostiša, Frančiška Šegula, Ana Černigoj, Marija Pečar, Antonija Jazbec, Ivana Makuc, Katarina Gom- bač, Ursula Ban, Ana Zidar, Antonija Darič, Frančiška Vrč, Marija Simončič, Ana Simončič, Marija Mahorčič, Marija Mahorčič, Ivana Stivelj, Terezija Princ, Marija Princis, Ivana Sluga, Lucija Borlak, Ana Pondelak, Ana Mlekuš, Marija Mlekuš, Terezija Mlekuš, Ivana Margon, Ana Gregorčič, Neža Drole, Ivana Stepa Jožefa Malalan, Marija Petrič, MarijaVi Ivana Prele, Marija Vitez, Terezija Uršič, Ursula Sedlar, Ana Kravanja, Terezija Bajt, Ana Kravanja, Marija Gustinčič, Ana Furlan, Neža Kranje, Rozalija Samec, Jožefa Kočevan, Frančiška Eržen, Katarina Kovačič, Terezija Škerjanc, Marija Kavš, Marija Škrli, Marija Zadnik, Neža Sernel, Ivana Tomažič, Marga- rita Smrdur, Marija Starc, Marija Breslau, Ma- rija Kosmina, Marija Zbontar, Jožefa Škabar, Katarina Vodopivec.

Darovi: po 40 K.: Marija Flego, po 10 K.: Ivana Kersten, Kristjan Dejak, po 5 K.: N. N., po 4 K.: Ana Karoli, Ana Pondeljek, Jožefa K., po 3 K.: Julijana Zupan, Marija Sila, Emilija Glavich, po 2 K.: Katarina Ska- pin, Jakob Perhace, N. N., Filomena Blatz, N. N., Lavrencij Meccozzi, Ullrich, Ida Farožič, Marija de Schwarz, Alfio za Fabiani, M. in B. Loser, Frančik Segulin, po 1 K.: Marija Rupen, pen, Marija Gostiša, Aleksander Žgur, Karola Malner, Rudan, N. N., N. N., N. N., Antonija Skok, Marija Morel, Marija Morel, Marija Gran- duč, N. N., po 40 vin.: Ana Hervatin, N. N., Pierobon po 50 vin.: Marija Mahorčič, po 30 vin. Vsem velespoštovanim dobrotnikom: sto- terni Bog povrni!

NAROČAJTE „ZARJO“
Kjer eden ne zmore naročnine, naj se jih naroči več skupaj.

Razne vesti.

r Velika mesta v Avstriji. Glasom po- datkov, izdanih od statistične centralne ko- misije, je imel Dunaj koncem lanskega leta 2,042.426 prebivalcev. Praga je imela 229.571 (s predmestji 1907: 470.906), Trst 218.072, Lvov 184.036, Gradec 158.358, Brno 120.612 in Krakov 106.961. Tem mestom z nad sto

tisoč prebivalcev sledita najprej Plzenj z 81.965 in Černovice z 77.750 prebivalci.

r Jezuita P. Luiza Coloma je španska „akademija“ sprejela med svoje „neumrle“. Najbolj zaslovel je po svojih „Pequennées“ (Malenkosti), ki so se prestavile skoro v vse kulturne jezike; v tem romanu šiba špansko aristokracijo na zelo oster način. P. Luiz Co- loma šteje sedaj 57 let, rodil se je v anda- luškem mestu Jerez de la Fontera, študiral pravo v Sevilji, kmalu postal eden izmed naj- znamenitejših odvetnikov, toda iznenadoma zapustil lepo karijero in stopil v družbo Je- zusovo. Najprej je poučeval kot jezuit v Bilbao, potem pa je začel pisati in sicer pri mesečniku „Mensajero de S. Corazon de Je- zus“ (Glasnik Srca Jezusovega). Ko so izšle „Malenkosti“, je moral Madrid zapustiti; tako se je zameril višjim krogom, ker jim je — resnico povedal.

r Sam sebe pokopal. V Čikagu je te dni umrl neki Francis O' Tivell, o katerem se more reči, da je sam sebe pokopal. Čim se je ta človek oženil, začel si je napravljati rakev. Izdeloval jo je nekoliko let ter jo okrasil z raznimi rezbarijami. Sveče za svoj pogreb si je izdelal iz odpadkov sveč, ki so se rabili v njegovi hiši. Nadalje si je sešil mrtvaško obleko ter sestavil govor, ki ga je imel ob njegovem grobu izreči eden njegovih prijateljev. Zatem je že vnaprej plačal stroške svojega pogreba in pripravil v steklenicah finega vina, s katerim se je imelo postreči one, ki so nosili njegovo rakev. Nadalje je dal na pokopališču sezidati grobnico. Sam je nadzoroval gradnjo in pri tem se je prehladil, dobil pljučnico in — umrl. Svoji rodbini je zapustil lepo premoženje. — In tako je ta človek sam sebe pokopal. — Še bolj origi- nelno bi jo bil lahko „naštimal“, če bi bil govoril svoj mrtvaški govor v en fonogram. Potem bi se bilo ob grobu iz gramofona sli- šalo pokojnikov glas.

KOLENDARČEK:

Svečan—Februar.

13. Sobota: Katarina, dev. (Zadnji krajec ob 1.52 pop.) — Zgod. kol.: Franc Rački 1. 1894; + Wagner 1. 1883.

14. Nedelja: 2. predpepel.: Valentin muč. (Prilika o sejava in semenu.) Zgod. kol.: + sv. Ciril, slovanski apostol 1. 869.

15. Ponedeljek: Favstin in Jovita, muč. — Zgod. kol.: * Galileo Galilei 1. 1564; + kard. Wismann spisatelj „Fabiola“ 1. 1865.

16. Torek: Julija, dev. muč.: Onezin, spoz. — Zgod. kol.: * Ernest Haeckel, naravoslovec leta 1834; + Andrej Einspieler, soustanovitelj družbe sv. Mohorja in probuditelj korovskih Slovencev 1. 1888.

17. Sreda: Donat in tov. muč. — Zgod. kol.: + Michelangelo 1. 1538; + Vrehlicky, češki pesnik 1. 1853; + Pestalozzi 1. 1827.

18. Četrtek: Simeon, škof; Flavijan škof. — Zgod. kol.: J. Libeny napadel cesarja Franca Jo- zefa 1. 1. 1853; + Nadvojvoda Albrecht 1. 1895; + Dr. Martin Luther v Eislebnu 1. 1546.

19. Petek: Jallian, spozn. Konrad; Viktor, muč. — Zgod. kol.: * Kopernik 1. 1473.

20. Sobota: Eleuterij škof, muč.; Dragovan; — Zgod. kol.: * Voltaire, franc. filozof leta 1693; + Cesar Josef II. leta 1790; Andrej Hofer, tirolski junak usmrčen leta 1810. v Martovi: Joahim Pecci postal papež Leon XIII. leta 1878. (Mlaj ob 11:58 predpoludne)

Pravijo, da bo vreme mrzlo in še precej mrzel veter. =

Prodajalna katoliškega tiskovnega društva v TRSTU

se priporoča v nabavo spovednih in obhajilnih listkov za velikonočni čas.

SVOJI K SVOJIM!

Uljudno naznanjam sl. občinstvu, č. duhov- ščini, p. n. učitelstvu, krajnim šolskim svetom in šolskim vodstvom, kakor tudi raznim čitalnicam in ljudskim knjižnicam, da sem preskrbel svojo

— KNJIGOVEZNICO —

z vsem potrebnim da lahko izvršujem vsa dela od priprosth do najfinejših. Posebno solidno in ceno vezanje knjig za šolske, ljudske in zasebne knjižnice ter čitalnice. — Vezanje in prevezanje missalov, raz- nih zapisnikov, hranilnih in drugih knjig, ter izvrše- vanje raznih del, ki spadajo v knjigoveško stroko. Zunanja naročila izvršujem solidno in točno.

ANTON REPENŠEK, knjigovez
TRST. — Ulica Cecilia št. 9. — TRST.

Slovenec KONRAD SKAZA,

delavnica za vsa cerkvena dela

v St. ULRICH, Gröden (Tirolsko) se najtopleje priporoča za vsa cerkvena dela. Velikanska zaloga sv. razpel. Novi zanimivi slovenski ceniki zastoj in franko. Postrežba solidna in hitra.

Stara pratika ne velja več!

preskrbite si novo, s tremi krasnimi slikami opremljeno »Družinsko pra- tiko« za 24 vin. v prodajalni »Katol. tiskovnega društva« v Trstu, ulica delle Poste, št. 9.

Kupite čevlje

pri poštenem slovenskem čevljarskem mojstru

Josipu Štantič

TRST — ulica Rosario št. 2 — TRST

(pri cerkvi sv. Petra v starem mestu.)

Ta mojster vam postreže po domače, z naj- boljšimi čevlji in po nizki ceni.

NOVO POGREBNO PODJETJE

Pisarna in prodajalna Via Vincenzo Bellini št. 13.

Telefon 14-02. (poleg cerkve sv. Antona Novega) Telefon 14-02

Zaloga oprave ulica Massimo d' Azeglio št. 18.

Prireja pogrebe od najprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih, kakor tudi v s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliče, kakor: kovinaste in lepo okrašene le- sene rokave, čevlje, vence in umetnih cvetlic, kovine, porcelana in perl.

Bogata zaloga: Voščene sveče. Cene nizke, da se ni bati konkurence.

Za slučaj potrebe se uljudno priporočajo: HENRIK STIBEL in drug.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Podurad v Trstu, ulica delle Poste 9. Telefon 210

Sprejema hranilne vloge tudi od **4 1/2 %** Davke plača hranilnica sama.
neudov in jih obrestuje po Za varnost vlog jamčijo udje

(350) z vsem svojim premoženjem v znesku približno tri milijone kron.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustnem pogovoru s stranko. — Hranilnica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč Slovenec naj vloga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in poso- jilnici pri sv. Ivanu pri Trstu.

Prodajalna KATOLIŠKEGA TISKOVNEGA DRUŠTVA

-- v TRSTU, ulica delle Poste št. 9. --

Ima na razpolago razne molitvenike v slovenskem, nem- škem in laškem jeziku, podobe male za darilo in velike za okvir, svetinje, rožne vence, kipe in križe raznih ve- likosti in cen iz kovine in lesene, različni papir pismeni in pisarniški, razni ovitki, šolski zvezki, vse pisarniške potrebščine, trgovske knjige, notici i. t. d., i. t. d.

:: Častito duhovšično opozarjamo posebno ::

na našo zalogo voščenih sveč prav po tovarniški ceni in sicer: pristno voščene kg á K 5.—, I. vrste „Il Santo di Padova“ kg á K 4.40, II. vrste kg á K. 2.40, okin- čane sveče kg á K 3.40, ekonomične sveče kg á K 1.40. Odpadki sveč se sprejemajo in plačujejo po kakovosti. V zalogi je kadilo (virh) á kg K 1.20, 2.—, 2.40 ter oglje za kadilnice á kg K 2.—. Stekla za večno luč, stenji za večno luč, vrvice za prižiganje na kilo, ali v zavitkih, prižigalniki (kajfeži) povoskano platno za altarje, tiskovine za oč. župne urade dobito istotam.

Sprejemajo se knjigoveška dela po zmerni ceni. Preskrbi se okvirje za razne slike. Razpolagamo z vzorci. Slike: Prešerna, Gregorčiča, Vodnika in Slomška v lepem okvirju á K 7.60. Podoba papeža Pija X v pozlačenem okvirju za K 20.—. Sveče za domačo rabo á 3, 4, 5 in 6 v zavoju ter svečice zvitihi in za božičnice so vedno v zalogi. — Preskrbimo ovitke z poljubnim naslovom.

Obilno obiska in naročil prosi

„Katoliško tiskovno društvo“ v Trstu.

Dobava cerkvenih oblačil in

cerkvenih potrebščin vsake vrste.